

Jaro 2010 s Mallorkou - a Nutrendem.

Po založení našeho cyklistického klubu počátkem roku 2004 se již stalo dobrou tradicí, že sezonu zahajujeme přípravou v teplejších krajích než jsou ty naše luhy a háje. V dubnu 2005 jsme tak vyjeli za sluníčkem na Istrii, ale od roku 2006 jezdíme, či vlastně létáme, na pohostinnou Mallorku.

Zprvu jsme se nechali nalákat již velice známým rčením Romana Kreuzingra st., že totiž „Mallorka je nejvíc“ (pro najíždění jarních kilometrů) a využili k první cestě na tento zajímavý ostrov plzeňské internetové cestovní agentury „NaCesty“ (více na www.nacesty.cz). Protože jsme byli spokojeni, absolvovali jsme s ní letos už pátý pobyt.

Tentokrát jsme z Vídně odlétali prvního dubna, za krásného jarního počasí a stejné nás pak na Mallorce čekalo až do velikonočního pondělí. Jako aprýlový žert nám znělo, když majitel cestovky pan Václav Uher po příletu na letiště v Palmě řekl, že díky pečlivosti a kontrole příletů a ubytování zjistil, že naše jména chybějí mezi ubytovávány. Náš kolega z klubu služby této cestovní agentury zřejmě chtěl znovu řádně prověřit a zajistil nám jen letenky. Fakt podařený aprýl. Nicméně i tento vtíp dopadl dobře, ubytování v hotelu Dunas Blanca bylo na standardně dobré úrovni, veškeré služby pro cyklisty i jejich rodinné příslušníky fungovaly, jak měly.

Takže – „do sedel“ – a všichni už natěšeni, vyrážíme na první jarní kilometry. Čtyři dny trénujeme na poněkud větrnějších rovinách východní části ostrova. Za ty předchozí čtyři pobyty známe cesty a cestičky docela dobře, takže mapu příliš nepotřebujeme, ale občas lze najít zase něco nového a zajímavého. Ani krásné výhledy z 548 m vysoké Randy nebo 509 m nad mořem se tyčící Santuari de Sánt Salváador, si v rámci tréninku rovin nemůžeme nechat ujít. Stejně jako návštěvu našeho známého papouška v jedné z kaváren ve městě Felanitx.

Potvrzuje se to, co známe již z předchozích pobytů – je naprosto zřejmé, že na Mallorce berou silniční dopravu velice vážně a každý rok i k té spoustě dobrých povrchů silnic přibývají nové a nové kvalitní asfaltové koberce. O výtluk na silnici člověk vlastně ani nezavadí. Jaká radost jezdit tam na kole. Cyklisty si zřejmě hýčkají a všichni motoristé se k nim (ale i k sobě navzájem) chovají pozorně, vstřícně a citlivě. Žádný, někdy proklamovaný „jižanský temperament“. Vesměs nikdo nikam nespěchá, pokyne, dá přednost, usměje se. Jak rozdílné oproti našim silnicím i poměrům panujícím na nich. To se potvrzuje i pátý, odpočinkový den, kdy si půjčujeme osobní auta a jedeme na celodenní výlet po zajímavých místech ostrova, která jinak stihneme vidět jen ze sedel našich silniček. Souhrn všeho toho dobrého, jak se ukázalo, nám pak umožnil najet na tisíc kvalitních kilometrů.

Od úterý 6. do pátku 9. dubna se pak počasí sice poněkud zhoršilo, ale nepršelo a na chlad jsme přece připraveni. To už ale jezdíme v horách na západě ostrova, v pohoří Serra de Tramuntana. Naše oblíbené trasy nás zavedou do Valldemossy, Solleru nebo až na sever do Pollency. Jen kultovní Sa Calobra, což je krásný výšlap 12ti kilometrů od hladiny moře do nějakých devíti set metrů, je nám letos zapovězena. V ten den nás na Tankestelle nad klášterem Lluc ujistil Štyby, že nahoře na Puig Major bylo před hodinou 6°C, a takovou zimu na Mallorce opravdu nepotřebujeme. Volíme proto cestu čelem vzad a zpět za sluncem na jih a děláme dobře.

Tentokrát byl pobyt zpestřen nadmíru zajímavou besedou a autogramiádou se Zdeňkem Štybarem (Štyby), čerstvým to mistrem světa v cyklokrosu. Závod v Táboře v lednu vyhrál a vyhrál to na celé čáře i u všech cca třiceti přítomných hobíků. A dlužno dodat, že u nás to i tentokrát vyhrály produkty společnosti NUTREND, na které jsme po celý pobyt jeli. Ať to byly GUTAR s CYCLOXEM před startem doplněné AMINOBCAA na ochranu svalů, tak Powerbike bar a hlavně Voltageenergy cake na zasyčení nebo gelové produkty ENDURO SNACK a CARBOSNACK s různými příchutěmi během jízdy a také tablety CARBONEX na doplnění chybějícího cukru, nic z toho nezklamalo. Stejně jako různé příchutě iontových

nápojů ISODRINX nebo PROFIDRINX. Všechny tyto produkty, doplněné oblíbeným MAGNESLIFE, dávkovaným večer před jízdou a pak i po ní, preferujeme po celou sezonu. Na závodech pak s úspěchem užíváme také SHLEHU.

Nutrend ostatně vyrábí pro cyklisty i jiné produkty (více na www.nutrend.cz) a je zřejmé, že ty „traťovky“, které jsme si mohli za 1 EURO od snídaně odnést, jen zpestřily naši chuť. Housku se salámem není třeba podceňovat. Víme, jak perfektně chutná třeba obyčejný chleba se sádlem na Králi Šumavy. Kvalita, tolik potřebná pro sportovní výkon je ale jinde.

Závěr pobytu byl pak naplněný již také tradičními dobrůtkami. Skvělý večer na fince majitele hotelů AYRON PARK a Dunas Blancas, poslední pivo na dobrou noc v Bar Timbol, v sobotu ještě stihnout 100 km v nejsvižnějším tempu, balení zavazadel a našich, dílem opotřebovaných kol, poslední těstoviny a poslední procházka po sluncem prozářené a pohodou sobotního podvečera dýchající palmové promenádě. Pak již jen transfer na blízké letiště a poslední zamávání tomu letišti, ke kterému jsme při každé vyjížděce vzhlíželi. Mnohé tedy bylo poslední – ale za rok bude zase platit, že „**Mallorka je nejvíc**“.

Miroslav Müller, KAC-2004 Olomouc